

Posudek vedoucího diplomové/bakalářské práce

Název práce: Problematika azylových domů – standardy kvality sociálních služeb v praxi a jejich přínos

Autor práce: Jitka Podráská

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Alois Kříšťan

Datum: duben 2014

Zvolené téma práce je v souladu s profilem studovaného oboru; jako cíl autorka uvádí „zjistit u vybraných poskytovatelů sociálních služeb jak utvářejí a zavádějí standardy kvality soc. služeb“. Dále pak si klade za cíl zhodnotit přínos těchto standardů. Pokud se týká metody, autorka zvolila rozhovor se čtyřmi vybranými zaměstnanci jednoho zvoleného zařízení. Metoda jistě myslitelná pro naplnění cíle, nicméně pouze v omezeném rozsahu. Při pohledu na otázky dotazníku pro polostrukturovaný rozhovor výzkumného šetření nabývám dojmu, že se autorka ptá na téma jednotlivého standardu samého – zda je v zařízení zaveden, zda došlo ke změně zavedením standardu a jak se v dané věci v zařízení jedná. Nějaký nástroj k dosažení cíle ve smyslu zjištění „jak se utvářejí a zavádějí“ jednotlivé standardy uvedená metoda poskytuje sotva. Zhodnocení přínosů pak zůstane jen v oblasti dojmů čtyř pracovníků.

Úvod kromě cíle a metody pak předkládá strukturu práce, která je srozumitelná a logická, nicméně obecné údaje a informace obsahují více než polovinu objemu textu. V bodě 1.1 bych přivítal spíše pojednání představované služby v kontextu jiných služeb, než obecné údaje soc. službách. V bodě 1.2 pokud autorka píše o 20. letech, není jasné jakého století; z kontextu by se mohlo zdát, že jde o 19. stol., ale není to jisté. Pokud je celý text převzat z ESP, pak je otázkou, zda by naň nestačil pouze odkaz. To je ostatně případ více míst v práci, je zde uvedena řada obecností kterých by k naplnění cíle nebylo patrně třeba. Na některých místech (s.17) je snahou autorky ukázat, že uvedené se vztahuje k jejímu tématu, ale působí to poněkud nesourodě (uvádí, že AD patří do oblasti terciární prevence, aniž by tato byla více specifikována). Pokud popisuje vlastní zkoumané zařízení, patrně špatně rozlišuje pojmy patro a podlaží (na s. 20 se píše o dvoupodlažním domě, kde na každém podlaží jsou dva pokoje – tj. 4 pokoje, přičemž kapacita je 6 uživatelem s dětmi? Větší smysl dává údaj na s. 37 kde se píše dvoupatrové budově, tj. 3 n.p.). Některé údaje se v textu opakují (s.22 a 20; s. 23 a 32). Text na s. 25 je sice uveden odkazem na zdroj (bez uvedení stránky) jako nepřímá citace, najdeme-li si ovšem daný zdroj, pak zjistíme, že jde o takřka přímý přepis. Při popisu daného šetření je dobré, že autorka se snaží o zdůvodnění výběru metody a respondentek, nicméně věta „tuto metodu jsem zvolila, proto, že lze tímto způsobem získat potřebné kvalitní informace“ (s. 27) mi mnoho neříká, její obsah automaticky předpokládám v každé práci. Podobně je na s. 28 zdůvodněn výběr pojednávaných standardů, zdůvodnění je chvályhodné a na místě, nicméně je obsah je pro mě nejasný či nepřesvědčivý. Ve vyhodnocení šetření na s. 41 mi není jasné, zda z odpovědí respondentek lze usoudit, že ke změně došlo až po zavedení SQSP.

K formální stránce - stylistika by si zasloužila občas větší pozornosti, není dobré začínat text pod nadpisem přímo citátem.

Celkově práci hodnotím jako schopnou obhajoby, s tím, že cíl a částečně metoda jsou stanoveny vcelku dobře, vlastní zpracování zkoumání daného prvku je ovšem provedeno hodně jednoduše, objem textu je pak naplněn mnoha obecnostmi.